

og fynske Statsbaner et aarligt Honorar af 7,800 Kr. og den kongelige Kommissarius ved de jyske Statsbaner et aarligt Honorar af 6,000 Kr. foruden Dagpenge efter Reglerne i Frdg. af 5. Marts 1845 og Befordringsgodtgørelse samt en ved de aarlige Finanslove fastsat Kontorholdssum. For det Vederlag, som efter hidtil gældende Regler for Tiden tilkommer de nuværende Kommissarier eller efter foranstaaende Regel tillægges nyansatte Kommissarier, ere de forpligtede til at varetage alle de for Tiden til disse Kommissariater overdragne Hverv saavel ved Statsbanerne som ved Privatbaner, samt at overtage alle de øvrige nuværende Kommissariater paa Øerne og i Jylland, efterhaanden som de blive ledige, og endvidere at overtage Kommissariaterne ved alle fremtidige Privatbaner uden særligt Vederlag. — De øvrige nuværende Kommissarier kunne indtil videre, dog ikke ud over 1. April 1910, forblive i deres Stillinger og oppebære Honorar efter de hidtil gældende Regler. — De Honorarer for at føre Tilsyn med Anlæg af Privatbaner, hvortil efter foranstaaende Regler de kongelige Kommissarier ved Statsbanerne ikke have Ret, skulle fra den 1. April 1906 af Bevillingshaverne indbetales i Statskassen som Bidrag til Dækning af Kommissariernes Lønning.“

De stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling.

Juul-Rysensteen: Ved anden Behandling kom jeg til at bruge Udtryk, som kunde misforstaas og, som det er mig bekendt, ere blevne misforstaaede. Jeg lagde selv Mærke til det, men kunde efter den højtærede Formands Udtalelse ikke komme ind paa det den Gang, ellers vilde jeg have gjort det. Jeg har nu faaet Tilladelse til uden at optage nogen Debat om Spørgsmaalet at udtale, at mine Ytringer kun gik ud paa at paapege Farerne ved alt for stor Sparsommelighed i to bestemte Retninger, med Hensyn til Materiellet og med Hensyn til Personellet. Men i øvrigt har jeg ikke villet sige et Ord om den nuværende Administration af Banerne, og jeg kører i Øjeblikket med Ro paa dem baade hvad Materiel og Personel angaar. Jeg ønsker kun, at der ikke gives yderligere skarpe Ordre til Fortsættelse af dette Sparesystem.

Jeg har tilladt mig at stille nogle Ændringer til selve Lovforslaget. De gaa i Virkeligheden kun ud paa at bevare for de

to nuværende kgl. Kommissarier den Embedsløn, som de rettelig kunde forvente at opnaa og beholde, den Gang de paatog sig Ansvar for Bestyrelsen af deres Embeder. Det er ikke min Mening at skaffe dem større Løn, end de allerede have, ej heller at fritage dem for større Arbejde, end de allerede have, og derpaa gaa de tre sidste Ændringer ud. Mit Standpunkt er stadig det, at naar en Minister faar kgl. Tilladelse til at ansætte en Embedsmand og derefter ansætter ham, saa maa vedkommende Embedsmand have Lov til at gaa ud fra, at han vil beholde den Gage, som paa den Tid, da han tiltræder Embedet, bliver lovet ham. Hvad der er lovet den ene af de to Kommissarier, ved jeg ikke, men da jeg selv indstillede den anden Kommissarius til Hans Majestæt Kongens Kaldelse, lovede jeg ham bestemte Vilkaar, hvis han vilde tiltræde Embedet. Havde han ikke været sikker paa at opnaa disse Vilkaar, vilde han have været gal, ved at føje mig i at overtage det ny Embede, som jeg var nødt til at bede ham overtage, idet hans Forhold jo vilde være blevne daarligere end dem, han forlod. Han tog jo sin Afsked fra et Embede, der gav 6,000 og nogle Hundrede Kr. i Indtægt, og i Stedet derfor fik han en Pension paa 4,000 og nogle Hundrede Kr. uden at faa nogen som helst Fordel i anden Retning, ligesom han jo ogsaa fik det ny Embede paa en Tid, hvor han kunde skaffe sig andet Erhverv end det, han paatog sig. Jeg lovede ham den Gang, og fik kgl. Bekræftelse derpaa, at den Gage, han var ansat med, den vilde han beholde. Tænk Dem, mine Herrer, om det blev Reglen her i Landet, at Embedsmænd søgte Embeder, der vare opslaaede til de og de Lønninger, og Rigsdagen saa en skønne Dag fandt paa at nægte dem den Løn, som de saaledes forventede at faa. Det vilde ikke være at handle i Grundlovens Aand, og det kan heller ikke være de Herrer Mening at overføre paa det offentlige Liv et Princip, som man aldrig vilde finde paa at anvende i det private Liv. Jeg fastholder altsaa, at det vil være farligt at gaa ind paa det, som Flertallet foreslaar, og anmoder derfor ærede Medlemmer om at stemme for mine fire Ændringsforslag, hvoraf det første jo udelukkende gaar ud paa at bibeholde Lønforholdene, saaledes som de ere i dette Øjeblik, medens de andre gaa ud paa, at de vedkommende Embedsmænd skulle paatage sig forøget Arbejde uden at faa forøget Løn derfor, og endelig, at Statskassen skal oppebære